

ÚSPĚŠNÁ BESEDA SE SPISOVATELKOU KARIN LEDNICKOU

NAŠE DOUBRAVA pořádala ve čtvrtek 19. května 2022 v Národním domě v Doubravě besedu s paní Karin Lednickou, spisovatelkou a autorkou Šikmého kostela. Beseda se konala v době po uzávěrce obecního zpravodaje, proto čtenářům děkujeme za pochopení, že reagujeme se zpožděním. NAŠE DOUBRAVA usilovala o konání besedy více než rok. Z důvodu nastalé pandemické situace byla odložena na neurčito. Jsme moc rádi, že se nám podařilo být mezi prvními, kterým spisovatelka paní Karin Lednická kývla na termín besedy. Beseda byla vedena stylem povídání, kdy paní Karin Lednická odpovídala jednak na otázky moderátorky tak i na otázky položené diváky. Jak je zvykem paní spisovatelky i u nás v Národním domě byl závěr určen pro autogramiádu. V současné době byly vydány tři knihy. Jedná se o první a druhý díl románové kroniky Šikmý kostel, děj jednotlivých postav obou knih je zasazen do historických událostí od roku 1894 až do roku 1945. Současně byla vydána kniha Životice obraz (po) zapomenuté tragédie, která byla vydána mimo románovou kroniku. V této knize jsou zachyceny skutečné osoby se svými nelehkými životními příběhy v době tragédie v Živicích. Knihu Životice spisovatelka dedikovala prof. PhDr. Měčislavu Borákovi, Csc. Měčislav Borák byl český historik zabývající se českými dějinami se zaměřením na Slezsko. Specializoval se na česko-slovensko-polské vztahy, okupaci a odboj v Československu za 2. světové války, problematiku soudních i mimosoudních perzekucí po roce 1945 a perzekuci československých občanů v Sovětském svazu. Pozůstalí po panu profesoru Měčislavu Borákovi poskytli spisovatelce materiály z jeho badatelské činnosti. První a druhý díl románu Šikmý kostel psala spisovatelka sedm let. S délkou psaní románů je spojena i spousta hodin strávených setkáváním se s pamětníky a autorkou ručně psaných poznámek tužkou. Nyní se spisovatelka věnuje psaní třetího dílu, ve kterém také bude mimo jiné připomenuta a popsána i tragédie a její souvislosti na dole Bettina v Doubravě z roku 1949. Z povídání jsme se dozvěděli jak paní spisovatelku přivedla náhoda k psaní románové kroniky Šikmého kostela, původně se mělo jednat o povídku, která by se věnovala tomu jak obtížné je převést nebožtíka z kostela Sv. Petra z Alkantary v Karvině na hřbitov, který je naproti přes cestu. Náhodné setkání s paní na hřbitově a její vyprávění inspirovalo paní spisovatelku k napsání Šikmého kostela. Z románové kroniky, ve které jsou příběhy postav zasazeny do skutečných historických událostí, se stal bestseller. Spisovatelka Karin Lednická za Šikmý kostel získala řadu ocenění mezi něž patří například Český bestseller za rok 2020, cena za mimořádný přínos k reflexi novodobých dějin, kterou jí udělil Ústav pro studium totalitních režimů. Tato cena byla spisovatelce předána v Senátu Parlamentu České republiky. Po vydání Šikmého kostela navštívilo a hledalo ztracenou Karvinou v loňském roce více než 40 000 lidí z různých koutů naší země. Dle poznatků autorky již zdaleka není náš region vnímám jako region pouze pokrytý uhelným prachem a obklopen kališti. Osobně mne v obou dílech Šikmého kostela fascinuje vazba

románových postav k místu jejich pobytu, takové to jejich zakořenění. V Doubravě patrně v největším rozmachu těžby uhlí na jejím území bylo dle Rakouského sčítání obyvatel v roce 1910 zaznamenáno 5 660 obyvatel. K 1. 1. 2022 měla Doubrava pouze 1211 občanů. Také u zdejších obyvatel docházelo k jejich vykořenění, kdy museli ustoupit těžbě a opustit své domovy. Shodují se s názorem paní Karin Lednické, jak moc je pro život člověka důležité zakořenit, ztotožnit se s místem svého života. Během povídání přišla i řeč na současnou situaci ve finských domcích a desetidomcích. Na fakt, že sousedé žijí v kolonci i řadu let, mají silnou citovou vazbu ke svému domovu, jsou zvyklí na svůj život v kolonci, na své sousedy, na svou zahrádku. Paní spisovatelka mi prozradila, že se moc ráda prochází v kolonci v Doubravě, že má moc ráda tu její atmosféru, že ví, kde a jaký pes na ni zaštěká. Přeji si a zcela jistě nejsem se svým přáním osamocena, aby tyto procházky pokračovaly i nadále. Děkujeme divákům, že zaplnili velký sál v Národním domě, že navodili skvělou atmosféru během besedy, že obohatili besedu o položené otázky. Také děkujeme divákům za to, že vyslechli vzkaz od Ludwika a ochutnali tvarohovou pomazánku s chlebem od Komendira, jakou mu ráno Barka připravovala na šichtu do roboty. Velmi nás těší, že nám diváci děkovali, že se jim beseda moc líbila. Také nás těší slova díky za naprosto úžasné jablečné štrůdly z kynutého těsta. Závěrem nikoli však významem, bych velmi ráda osobně poděkovala všem členům spolku a sousedům, kteří se zapojili jak přípravou sálu na besedu tak i přípravou občerstvení. Velmi si cením práce každého, kdo ji věnoval svůj volný čas a zcela zdarma se podílel na organizaci besedy. Je mi zřejmé, že toho nebylo málo. Ještě jednou vám všem moc děkuji! Paní spisovatelce jsme popřáli mnoho zdaru v její další spisovatelské práci a předali jí velkou a krásnou kyticí, kterou uvázala paní Jindřiška Daříčková. Ještě jednou moc děkujeme paní spisovatelce za její povídání u nás v Doubravě. Moc si toho vážíme. Děkujeme obci za to, že nám finančně přispěla na pronájem sálu v Národním domě. Fotografie z besedy naleznete na www.nasedoubrava.cz odkaz fotogalerie.

Těšíme se, že se s vámi setkáme na námi dalších pořádaných akcích!

Mgr. Ing. Jiřina Ferencíková, předsedkyně NAŠE DOUBRAVA, z.s.
www.nasedoubrava.cz